

af Forslaget i Folketinget, i al Korthed gøre Rede for Fragtnævnets Tilblivelse, dets Virksomhed og Grundene til, at Ministeriet har fundet det betimeligt at søge dette Nævn ophævet.

Fragtnævnet oprettedes, som ærede Medlemmer sikkert vil erindre, ved en Lov af 12. Maj 1916 om Bidrag af Skibsfarten til Landets nødvendige Tilførsler. Nævnets Opgave var at være Regeringen behjælpelig med Gennemførelsen af den Bidragspligt, som denne Lov paalagde Skibsfarten, og som bestod dels i at stille Tonnage til Disposition, dels i at udrede et nærmere angivet kontant Pengebeløb til Staten, et Beløb, som blev ansat til 11 040 000 Kr. Desuden skulde Nævnet paa anden Maade bistaa Regeringen, nemlig ved at føre Tilsyn med Fragtforholdene i Almindelighed og hele Skibsfartens Udvikling. Nævnet kom til at bestaa af 8 Medlemmer, hvoraf det ene blev udnævnt af Kongen, de øvrige af Indenrigsministeren. Denne Lov gjaldt kun til Udgangen af Aaret 1916, men blev ved senere Love, først Loven af 22. December 1916, derefter Loven af 1. Februar 1917, forlænget for en Maaned ad Gangen. Samtidig blev det kontante Bidrag, som Skibsfarten skulde yde Staten, fastsat til 920 000 Kr. maanedlig. Ved en Lov af 1. Marts 1917 opretholdtes Fragtnævnet med den Opgave at yde Regeringen Bistand ved Tilvejebringelse paa bedste og billigste Maade af Tonnage til de nødvendige Tilførsler, men den direkte Bidragspligt bortfaldt paa Grund af de Forhold, som var indtraadt, efter at den uindskrænkede Undervandsbaadskrig var erklæret. Ved denne Lovs Gennemførelse blev det efter Forhandling mellem Nævnet, Indenrigsministeren og Handelsministeriet bestemt, at Regeringen skulde være repræsenteret ved Nævnets Forhandlinger gennem en Embedsmand fra Handelsministeriet. Under Hensyn til de stadig stigende Vanskeligheder ansaa man det for nødvendigt ogsaa at samle hele Sejlskibsflaaden. Ved en Lov af 15. Juni 1918 om et Fragtnævn kom Fragtnævnet derfor til at bestaa af to Afdelinger, et Dampskibsnævn og et Sejlskibsnævn, hvilket sidste imidlertid ikke fik nogen videre Betydning, og denne Lov blev i Modsætning til de tidligere Love emaneret gennem Handelsmini-

steriet. Skibsfartens Indsats under Krigen har dels bestaaet i Pengeydelse, saavel direkte som indirekte, dels ved igennem Fragtnævnets nærmere Ordning at stille den nødvendige Tonnage til Disposition for de for Landet nødvendige Tilførsler. Fragtnævnet har opgivet, at Skibsfarten under hele Krigen foruden de direkte Indkomstskatter, som man har anslaaet til ca. 222 Mill. Kr., som Sørafgifter har betalt godt og vel 98 Mill. Kr. Heri er dog indbefattet det i Henhold til de to første Love fastsatte Bidrag paa i alt 11 960 000 Kr.

Med Hensyn til Nævnets Virksomhed gjorde jeg i min Fremsettelsestale i Folketinget ikke nærmere Rede herfor. Dette medførte, at der fra en enkelt Side blev fremført noget af en Anke, idet man mente, at jeg skyldte Folketinget og Rigsdagen i det hele at give nærmere Beretning om hele den store Virksomhed, som Nævnet havde udfoldet fra sin Begyndelse til nu for derigennem at belyse et af de sikkert mest interessante Afsnit i dansk Skibsfarts Historie. Naar jeg ikke gjorde det den Gang, skyldes det dels den Omstændighed, at det var mig bekendt, at Fragtnævnet tilstillede Rigsdagens Afviklingsudvalg en maanedlig Beretning om sin Virksomhed, dels, at jeg mente, det vilde føre alt for vidt, om jeg ved min Fremsettelse af Lovforslaget skulde give en detailleret Fremstilling af hele denne store Virksomhed. Det laa ikke i, at jeg paa nogen Maade undervurderede den Rolle, som Dampskibsnævnet har spillet for dansk Erhvervsliv, hvilket ogsaa paa anden Maade fremgik af mine Udtalelser. Da jeg imidlertid ikke paa Grund af Bortrejse fik Lejlighed til ved Lovforslagets videre Behandling i Folketinget at udtale mig herom, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at gøre det her, idet jeg skal tilføje, at det selvfølgelig er Mening, at der, naar Fragtnævnet nu har afsluttet sin Virksomhed, og den endelige Afvikling har fundet Sted, afgives en Beretning til Ministeriet, som da enten vil blive offentliggjort eller tilstillet Rigsdagens Medlemmer til Efterretning. Jeg omtalte i det andet høje Ting kun den Overenskomst, der blev afsluttet i September 1919 mellem Regeringen og Dampskibsnævnet, og hvorefter Skibsfarten som bekendt forpligtede sig til at stille en vis Tonnagemængde til